



Ayşe Arman

aarman@hurriyet.com.tr



Kırmızı Çizgi ile sayfadaki cinsiyetçi içerikleri görmek için tıkla.

'Paris'te Son Tango'dan bu yana en cesur sahne!'

28 Ekim 2018

Ve Ferzan Özpetek...Özpetekyani' dokunuşuyla yaptı yine yapacağını! Yine çok konuşulacak bir film çaktı. Dünyanın her tarafında çok beğenildi, ödüller aldı, şimdi de Türkiye'de vizyonda. İtalyan eleştirmenlere göre 'Paris'te Son Tango'dan bu yana en cesur sahne çekildi!' Türkiye'de de şimdiden tartışma yarattı. Aynı gazetenin bir yazarı, "Bu ne ya! Resmen porno!" derken, bir kadın yazarı da, "Filme âşık oldum. Hayatımda gördüğüm en estetik sevişme sahneleri!" diye yazdı. Kimi "Başyapıt", kimi "Usta, ben bu filmde hiçbir şey anlamadım!" diyor. Bu tartışmalar da Ferzan'ın çok hoşuna gidiyor. Gülümsüyor ve diyor ki, "E tabii ki kafaları karışacak. Tabii ki birtakım şeyler havada asılı kalacak. Çünkü hayat öyle. Bir film öyle olmuş çok mu?"

Napoli'nin Sırrı' insanı çarpan, hüzünlendiren, düşündürdüren, erotik sahneleriyle şaşırtan, şok etkisi yaratan, yani bir sürü duyguyu aynı anda hissettiren bir film. Bir de meşhur bir sevişme sahnesi var. Film bu açıdan da çok tartışılacak...

Evet. İtalya'da 'Paris'te Son Tango'dan bu yana bu kadar cesur bir sahne çekilmedi!" diye yazılar çıktı, eleştirmenler arasında böyle değerlendirenler oldu.

Zorlandın mı o sahneyi çekerken?

Zorlandım. Kadın başrolüm, 'Karşı Pencere'de de oynayan Giovanna Mezzogiorno. İtalya'nın çok büyük bir starı. Bizim Türkan Şoray'ımız gibi. Onun 43 yaş versiyonu. Erkek başrolüm de Alessandro Borgia. O da yeni parlayan bir star, Netflix'te bir filmi var. Bunların ikisinin arasında çok ateşli bir şey yaşanıyor. Aralarında da 15-16 yaş var. Kadın bir adli tıp doktoru; o kadının bu adamla beraber olabilmesi için tamamıyla kafasının gitmesi lazım. Yani gerçekten adamı çok arzulaması lazım. O yüzden önemli bir sahne. İzleyiciye o tutkunun geçmesi gerekiyordu. Bir gece önce ikisini aradım. "Yarın böyle bir şey çekeceğiz. Biraz endişeliyim. Çünkü erotik sahneleri çekerken zorlanıyorum, utanıyorum ben. Diğer filmlerimdeki öpüşme sahnelerinde bile çekindim. O yüzden de ne halt edeceğiz açıkçası bilmiyorum, lütfen bana yardımcı olun!" dedim.



Son dakika gelişmelerinden ilk sen haberdar ol!

Bildirimlere izin vererek gündemi yakından takip et

İZİN VER

SONRA



AKLIMA NE GELİRSE SÖYLEDİM: ÖP, SARIL, TUT...

Ne dediler?

Güldüler. İkisi de gayet tatlı, "Sen merak etme!" deyip beni yatıştırdı. Ben yine de önlemimi aldım. Ertesi gün sete, onlara benzeyen iki oyuncu daha geldi.

Dublörleri mi?

Evet, Giovanna'ya benzeyen genç bir kadının başına saç geçirmişler. Giovanna gördü, "Bu kim?" dedi. Dedim ki "Hani zorlanırsan filan.." "Niye zorlanayım Ferzan? Neden başkasının vücudu olsun, benim vücudum olsun! 43 yaşındayım, hem şimdi yapmasam ne zaman yapacağım!" dedi. "Doğru, haklısın!" dedim.

Eeee?

Ee'si biz başladık. 70 kişi filanız sette, çıt çıkmıyor. İtalyanlar "Mezar sessizliği" der, aynen öyle. Ben monitörde oturuyorum. İki kamerayla çekiyoruz. "Şöyle şöyle yapın!" diyorum, ne dersem yapıyorlar. Ama ben aklıma ne gelirse söylüyorum, "Öp, sarıl, tut, kucakla.." Mutlaka biri gülecek, olmadık bir laf edecek diye içimden geçiriyorum. Ama ı-ıh. Dediğim her şeyi yaptılar. Sabaha kadar Setteki herkes yıllardır sinemada çalışan insanlar, hepsi gelip dedi ki, "teşekkürler. Hayat boyu unutamayacağımız kadar estetik bir sahne çekti"



Son dakika gelişmelerinden ilk sen haberdar ol!

Bildirimlere izin vererek gündemi yakından takip et

İZİN VER

SONRA



GIOVANNA, İTALYANLARIN TÜRKAN ŞORAY'I

Peki montajı kim yaptı?

Ben. Montajı yaptım, bu sahneyi koyduk. Benim içime bir kurt düştü. Dedim ki, "Ya, bu kadının iki çocuğu var. Okula gidiyorlar. Bu sahneyi görenler, Anneni gördük!" filan derlerse kadın kötü durumda kalırsa... Ki aslında kadın bir oyuncu. O yapmıyor bunları, canlandığı rol yapıyor, oyuncular böyle değerlendiriyor. Ama yine de bir düşünce aldı, içim içimi yiyor, bu arada yapım şirketi Warner Bros., "Acayip bir sahne!" demiş, prodüktörüm çok mutlu, "Müthiş!" diyor. Ama ben krizdeyim. Tam da bu sırada kızıdan mesaj gelmesin mi? "Ferzan ben seni çok iyi tanıyorum. Sen şimdi o sahnede zorlanırsın ve bazı yerlerini kesmeye kalkarsın. Sakın ha! O sahneyi çekmek kolay olmadı, çok konsantre olduk, çok emek verdik. Lütfen emeğimizin içine etme!" Bu mesajı görünce gülmeye başladım, "Bitti olay" dedim, koydum.

İtalyanların tepkisi ne oldu?

O kadar sevilen ve saygı duyulan bir aktris ki Giovanna, tabii ki olay oldu. Gözlerine inanamadılar, 43 yaşındaki Türkan Şoray'la Kıvanç Tatlıtuğ'un sevişme sahnesini izlemek gibi.



O SAHNEYİ ÇEKERKEN 'SETİN PERİLERİ' GELDİ

Her ülkede 'artı 18' mi izleyebilecek bu filmi?

Ülkeden ülkeye değişiyor. Bazılarında artı 14, bazılarında 16, bizde artı 18 yaş izleyebilecek. Ama sözünü ettiğimiz o sahnenin kesilmesi diye bir şey yok.

Sevişme sahnelerini bu kadar estetik çekmek insanı zorlamıyor mu? Birbirini bir şey...

Işıkla harikalar yarattık. Yine sanat yönetmeni Deniz Göktürk Kobanbay çalıştı bu arada. Şiirsel bir şehir Napoli, bütün filmi de sevişme sahnelerini de şiirsel çekmeye çalıştık. Doğru atmosferi yaratmak çok önemli, yarattığın her şey



Son dakika gelişmelerinden ilk sen haberdar ol!

Bildirimlere izin vererek gündemi yakından takip et

[İZİN VER](#)

[SONRA](#)

de o atmosferin bir parçası oluyor. Ama bunların dışında bir de 'setin perileri' geldi...

FİLMİN MEKÂNLARI, TURİST ROTASI OLDU BİLE

Nasıl yani?

Bazen gelir ve her şey yolunda gider. Bu filmde de öyle oldu. 'Napoli'nin Sırrı'nda 'göz' ve 'rahim' olayı çok önemli. Hatta filmin açılışında bir merdiven sahnesi var. İşte o merdivenler hem göze hem de rahme benziyor. Bu arada turistlere '18 Euro'ya Özpetek'in Napoli seti' dolaştırılmaya başlanmış. Hoşuma gitti duyunca.

Napoli'nin çok sırrı mı var?

Evet, var. Çünkü Vezüv Yanardağı'nın eteğine kurulmuş bir şehir. O yüzden toprak altıyla, karanlıkla, ölümlü şakalaşan bir şehir. Sanatla ve sanat eserleriyle haşır neşir bir şehir ve sanat eseri kaçakçılığı da feci şekilde cezalandırılıyor. Daha pek çok sırrı var. Onları filmi izlerken keşfetsin izleyici. Filmin çıktığı gün bir arkadaşım aradı ve "Bugün filmi izlemeye gelenlerden biri kimdi biliyor musun?" dedi. "İki kere cumhurbaşkanımız olan Giorgio Napolitano! Gişede bilet alırken gördüm!" Üç gün sonra baktım telefonum çalıyor, Napolitano. "Size çok teşekkür etmek istiyorum" dedi. "Beni gençliğimin Napoli'sine götürdünüz! Napoli'yi, Napolili olmayan birinin bu kadar güzel anlatması çok zor, sizi tebrik ediyorum. Sizi iyi ki evlat edinmişiz Napoli'ye!" dedi. Benim de çok hoşuma gitti bu evlat edinmişiz lafı. Telefonu kapatmadan bir şey daha söyledi: "İssız bir yolda bir kadının topuk seslerini duymak sadece gerçek bir Napolili fantezisi olabilir!"

'YARIN SABAH OTOPSİ YAPMAM LAZIM!' DEDİ

Bundan 12 yıl önce Serra'nın (Yılmaz) evindeki bir yemekte çok hoş bir kadınla tanıştım. Bir görüntü yönetmeninin karısıydı. Acayip güzel sohbet ettik. Güzel bir elektrik olur ya aranda... Ama sonra birden dedi ki, "Ferzan çok güzel bir akşam ama benim gitmem lazım!" "A neden?" dedim, "Yarın sabah otopsi yapmam gerekiyor!" dedi. Meğer o güzel kadın, adli tıp doktoruymuş. O giderken arkasından düşündüm, ertesi gün otopsi yaptığı kişi Allah korusun ben olsam ne şaşırırdı değil mi? Bu fikri kafamın bir kenarına yazdım ve filmi oradan başlattım. Bizim aramızda bir şey olmadı ama filmdeki adamlarla kadının oluyor.

ÖZELLİKLE KUSURSUZ BİR KADIN SEÇMEDİM

Beyazperdede genellikle genç başrol kadınlar öne çıkıyor, sevişme sahnelerinde onlar tercih ediliyor. Ama senin başrolün o ideal 90-60-90 kadın ölçülerinden uzak. Bu da şaşırtıyor insanı. Neden bunu tercih ettin?

Hayat öyle de ondan. Gerçek hayatta kusursuz bedenler yok. Olması da gerekmiyor. 16 yıl önce Giovanna'yı 'Karşı Pencere'de incecik genç bir kız olarak bıraktım, şimdi karşımda biraz toplu, olgun bir kadın olarak buldum. Ama yine çok güzel bir kadın. Bu arada, benim için her açıdan 40-45 yaşındaki bir kadın, 20 yaşındaki bir kızdan çok daha ilginç ve çekici. Aynı zamanda 45 yaşındaki bir erkek de 25'indeki genç bir çocuktan daha çekici. Çünkü belli bir yaşta, çekicilik kafayla ilgili oluyor. Bu filmde tabii ki ideal ölçülere uygun bir kadın başrolüm olabilirdi ama özellikle istemedim. Kadınlar da teşekkür etti bana.



Son dakika gelişmelerinden ilk sen haberdar ol!

Bildirimlere izin vererek gündemi yakından takip et

İZİN VER

SONRA

KADIN ERKEKTEN ÜSTÜN, YAPACAK BİR ŞEY YOK

Bu bir kadın filmi mi?

'Göz' çok var filmde. Göz, hayatı görmek, hayatı okumak demek. Sinema bakışında da 'rahim', hayat demek. Bunların hepsi birbirine bağlı. Ve evet, bunların hepsi kadına geliyor. Kadınlara olan saldırının, şiddetin arkasında ne var? Erkeklerin korkusu var. Altlarına ediyorlar. Çünkü kadın üstün. Yapacak bir şey yok. Doğa, kadını daha üstün yapmış. Hayat böyle. Doğuran kadın, hayatı devam ettiren kadın. Erkek de bunu hiçbir zaman aşmıyor, çoğunlukla da kadının gücü altında eziliyor.

Film bir erkeğin doğurmasıyla başlıyor. Bu nasıl bir şey? Nedir?

Bu çok çok eski bir Napoli geleneği. Bu da sırlardan biri. Doğum sahnelenirken, doğuran kadını taklit eden bir adam oluyor. Belki de eskiden kadınlar sahneye çıkamıyorlardı, o zamandan kalma bir gelenek olabilir. Adam diyor ki, "Bir adamlık kadını karşılaşıyorlar. Ve başlarına gelecek şey de sonunda böyle çok ağrıların da olduğu bir şey oluyor: Hayat doğuyor. Ama bu hayat, sonunda size uğur getirecek!" Doğuran bir erkeği görmek insanı şaşırtıyor. Ben de ilk seyrettiğim zaman garipsedim, hatta korktum.

ÇOCUKLUK TRAVMALARI HAYATIMIZI BELİRLİYOR

Esas olarak ne anlatmak istedin? 'Çocukluk gökyüzü gibidir, nereye gidersen git peşini bırakmaz'ı mı?

Evet. Çocukluk travmaları hayatımızı belirliyor. Sezen'in bir şarkısı var, "Benim çocukluğum, dikenli yolum, hep araftayım" filan diye. O kadar doğru ki. Hayatımızı gerçekten çocukluğumuz belirliyor. O yüzden de çocukları el üstünde tutmamız gerekiyor.

Senin çocukluk travmaların var mı?

- Olmaz mı!

Peki onlar olmasaydı bu kadar iyi hikâyeler yakalayabilir, bu kadar iyi filmler çekebilir miydin?

- Ben bu yıllar boyu psikanalize gittim. Çünkü kendime güvensizliğim vardı, kendimi başkalarından değersiz görme alışkanlığım vardı. Sanki hep bir şeyler eksikti bende. Yıllarca terapiyle bu sorunlarımı çözmeye çalıştık. İtalya'da patlamıştım, herkesin bayıldığı yönetmen filandım ama evde tek başıma oturuyordum ve psikanaliste gidiyordum. Benim çocukluğum bir yandan çok güzel, bir yandan da çok zor geçti. Hep arafta kaldım. Kalamış gibi harika bir yerde büyüdüm, dünyanın en güzel mahallelerinden birinde. Ama bunun yanında çok acı çektiğim şeyler de oldu. Annemle, babamla ilişkilerimde çok zor şeyler yaşadım. Ama bunların yararı da oldu bana bir şekilde. Yani çektiğimiz bir acı, yaşadığımız bir terslik, tanık olduğumuz bir olay, bazen güzel bir şekilde geri dönebiliyor bize.

HAMİŞ: Bu röportaj salı günü de devam edecek.



Son dakika gelişmelerinden ilk sen haberdar ol!

Bildirimlere izin vererek gündemi yakından takip et

İZİN VER

SONRA